

طغیان آبله میمون

توصیه های به روز رسانی شده به کارکنان
سیستم بهداشتی

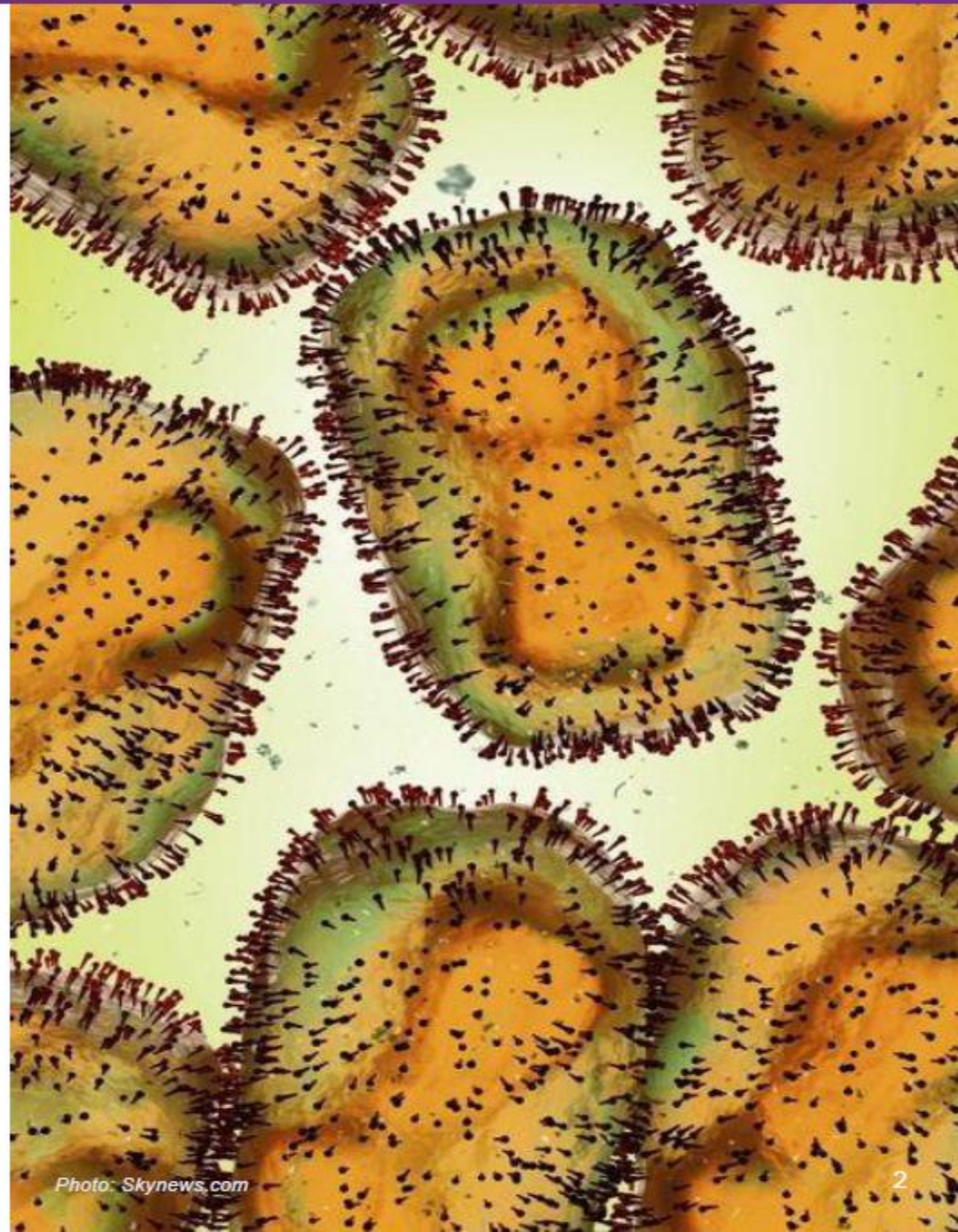
ترجمه : دبیر کمیته پیشگیری از بیماریهای واگیر
بهبودی استان گیلان

منبع : سایت سازمان بهداشت جهانی

بیشتر موارد جدید آبله میمون از کشورهای که این بیماری بومی آن مناطق نیست گزارش می شوند

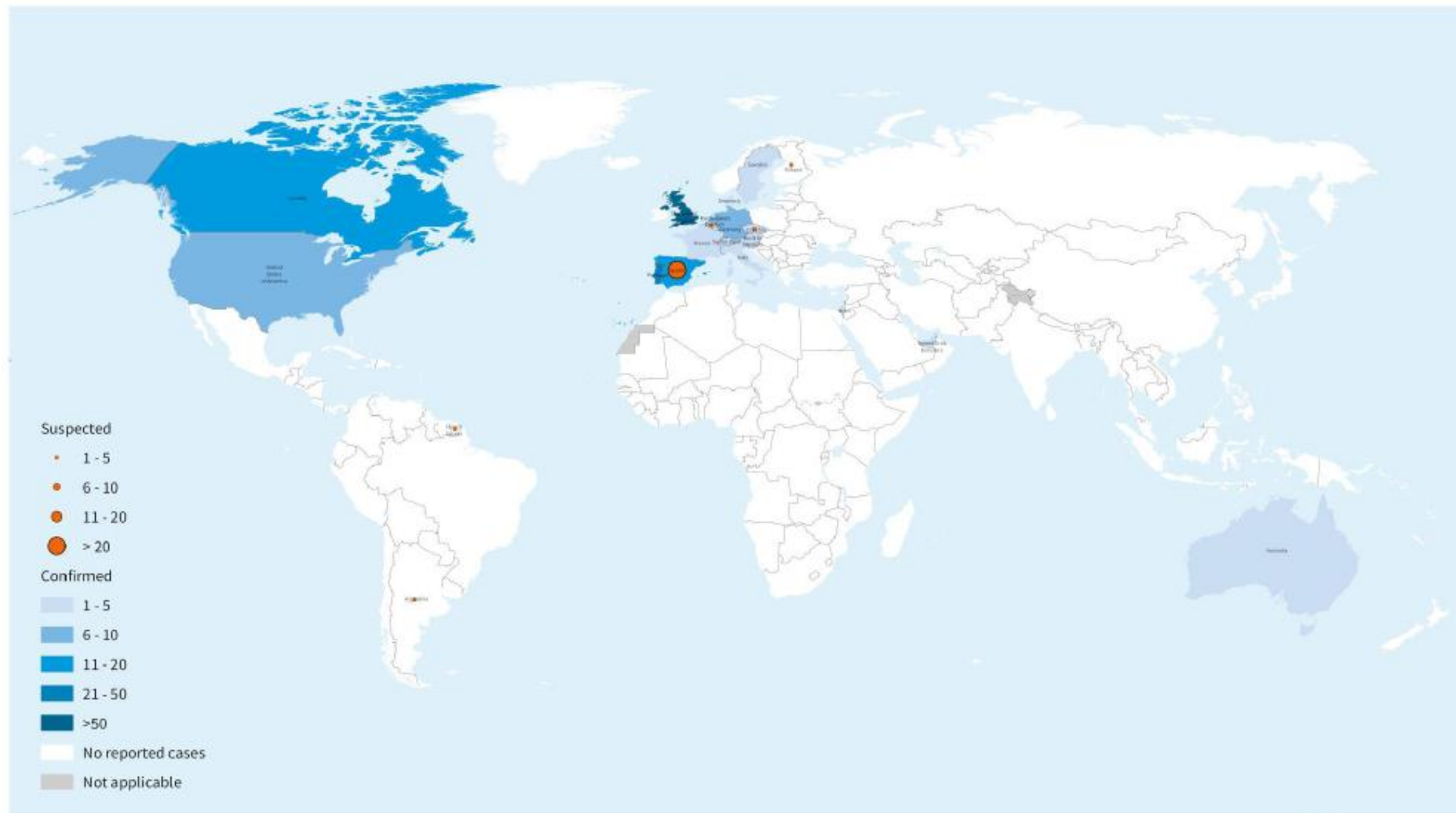
آبله میمون یک بیماری زئونوتیک (مشترک بین انسان و حیوان) و بومی مناطق غربی و مرکزی آفریقا می باشد

- از می ۲۰۲۲ چندین کشور در مناطق غیر اندمیک (غیر بومی) برای آبله میمون در چهار منطقه سازمان جهانی بهداشت، این بیماری را گزارش کرده اند.
- بروز موارد نادر آبله میمون در سایر کشورها معمولاً با سفر به مناطقی که این بیماری بومی آنجاست در ارتباط است.
- این در حالی است که اکثر موارد فعلی بیماری فاقد هرگونه تاریخچه ای از سفر به مناطق بومی بیماری هستند.
- بنابراین طغیان فعلی غیر معمول بوده و متفاوت از طغیان های پیشین است که مرتبط با سفر بوده اند.

Confirmed and suspected cases of monkeypox in non-endemic countries

(as of 25/05/2022 17:00 CEST)

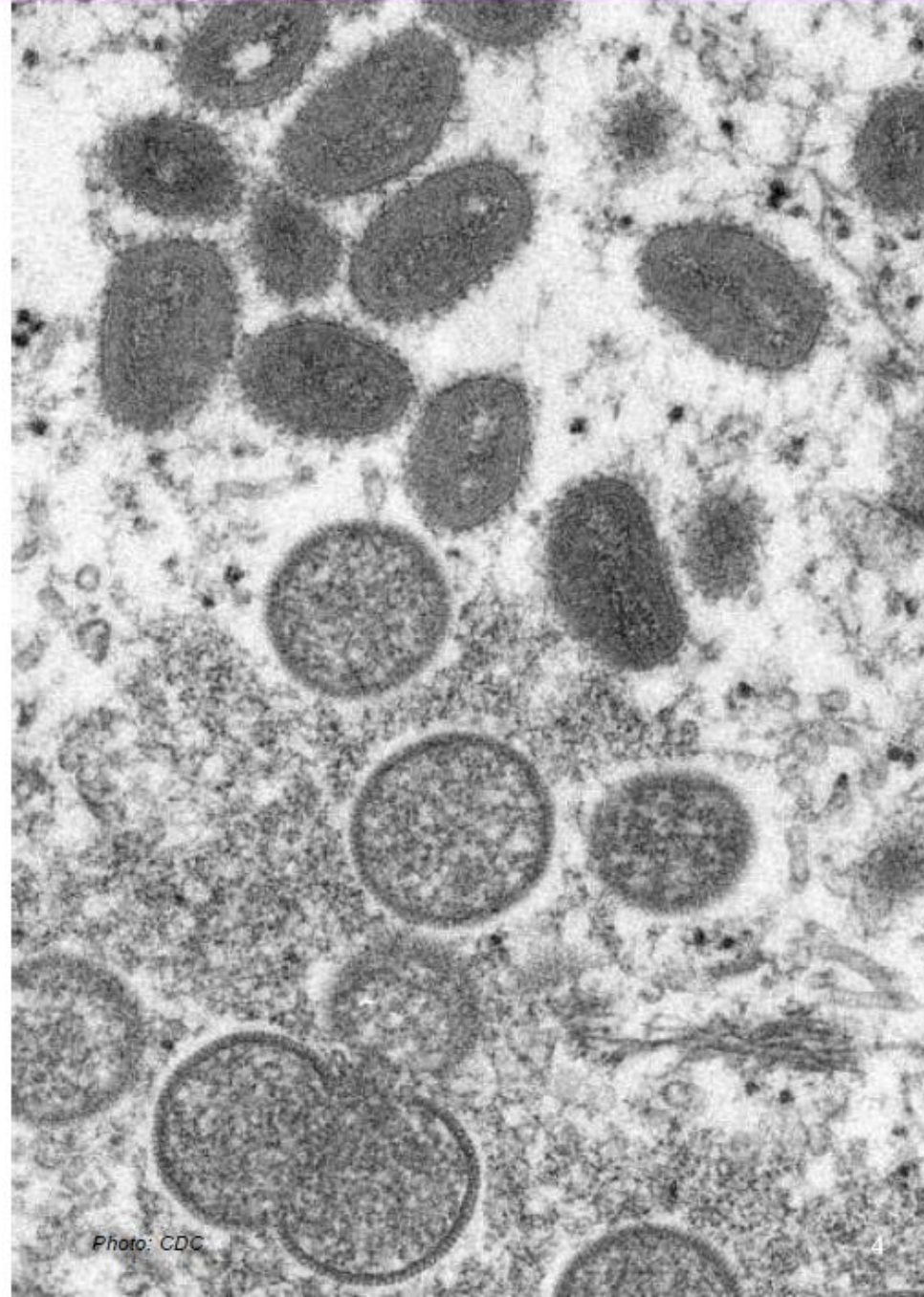
The designations employed and the presentation of the material in this publication do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of WHO concerning the legal status of any country, territory, city or area or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries. Dotted and dashed lines on maps represent approximate border lines for which there may not yet be full agreement.

Data Source: World Health Organization
Map Production: WHO Health Emergencies Programme
Map Date: 25 May 2022

آبله میمون یک بیماری مشترک بین انسان و حیوان است

بیماری آبله میمون در اثر ویروس آبله میمون ایجاد می شود

- این ویروس از دسته اورتوپاکسوویروس ها است که شامل ویروس آبله انسانی و آبله گاوی است.
- در حال حاضر دو سویه اصلی از این ویروس وجود دارند ؛ یکی از آنها (گونه کنگو:آفریقای مرکزی) از بیماری زایی و قدرت انتقال بیشتری در قیاس با دیگری (گونه غرب آفریقا) برخوردار است.
- مخزن بیماری هنوز نامشخص است ، اگرچه مورد ظن است که جوندگان در مناطق بومی این بیماری تاحدودی ایفای نقش می کنند.

تشخیص آبله میمون

علائم و نشانه ها :

- آبله میمون معمولا یک بیماری خودمحدودشونده است که بصورت تیپیک ۲ تا ۴ هفته طول می کشد
- این بیماری می تواند در کودکان ، خانم های باردار یا اشخاص دچار ضعف سیستم ایمنی به علت بیماریهای دیگر در اشکال شدید خود ظاهر شود.
- دوره کمون (نهفتگی) بیماری معمولا ۶ الی ۱۳ روز است و محدوده آن می تواند از ۵ تا ۲۱ روز متغیر باشد.
- علائم تیپیک بیماری شامل : تب ، سردرد ، درد عضلانی ، کمردرد ، فقدان انرژی ، تورم غدد لنفاوی و بثورات و ضایعات پوستی است.
- تورم غدد لنفاوی یک وجه تمایز آبله میمون در قیاس با سایر بیماری هایی که ممکن است بدوا نمای ظاهری مشابهی داشته باشند می باشد (آبله مرغان ، سرخک)
- ضایعات جلدی در عرض ۱ تا ۳ روز پس از شروع تب ظاهر میشوند. ضایعات اغلب از صورت شروع می شوند ، سپس به سایر نقاط بدن گسترش می یابند.
- سیر تکوینی بثورات پوستی از درگیری بشکل ماکول ها (ضایعات مسطح) به پاپول ها (ضایعات سفت مختصرا برجسته) ، وزیکول ها (ضایعاتی که با مایع شفاف پر شده اند) ، پوسچول ها (ضایعاتی که با مایع زرد رنگ پر شده اند) ، و دلمه ها که خشک شده و سپس می افتند ، می باشد.
- مرگ و میر ناشی از آن در کشورهای آفریقایی حدود ۳٪ گزارش شده که بیشترین مرگ ها در گروه های سنی جوان تر اتفاق افتاده است.

شیوه های انتقال آبله میمون و خطر عفونت

ویروس آبله میمون در اثر تماس نزدیک از فردی به فرد دیگر انتقال می یابد

- فرد دچار آبله میمون در تمام طول مدت علامت دار بودن که بصورت طبیعی ۲ تا ۴ هفته طول می کشد عفونت را باقی می ماند.
- ویروس آبله میمون در اثر تماس با ضایعات ، مایعات بدن و اشیای آلوده مانند ملحفه ها ، البسه و وسایل غذاخوری از شخصی به شخص دیگر انتقال می یابد.
- زخم ها ، ضایعات و خراشیدگی های داخل دهان نیز می توانند آلوده کننده باشند این بدین معنی است که ویروس می تواند از طریق بزاق پخش شود.
- اشخاصی که با فرد عفونت یافته در تعامل نزدیک هستند شامل کارکنان بخش سلامت ، اعضای خانواده (هم خانه ها) و شرکای جنسی بیش از همه در معرض خطر عفونت هستند.
- همچنین انتقال می تواند از طریق جفت از مادر به جنین اتفاق بیافتد (که می تواند به آبله میمون مادرزادی منجر شود) یا طی تماس نزدیک حین و پس از تولد

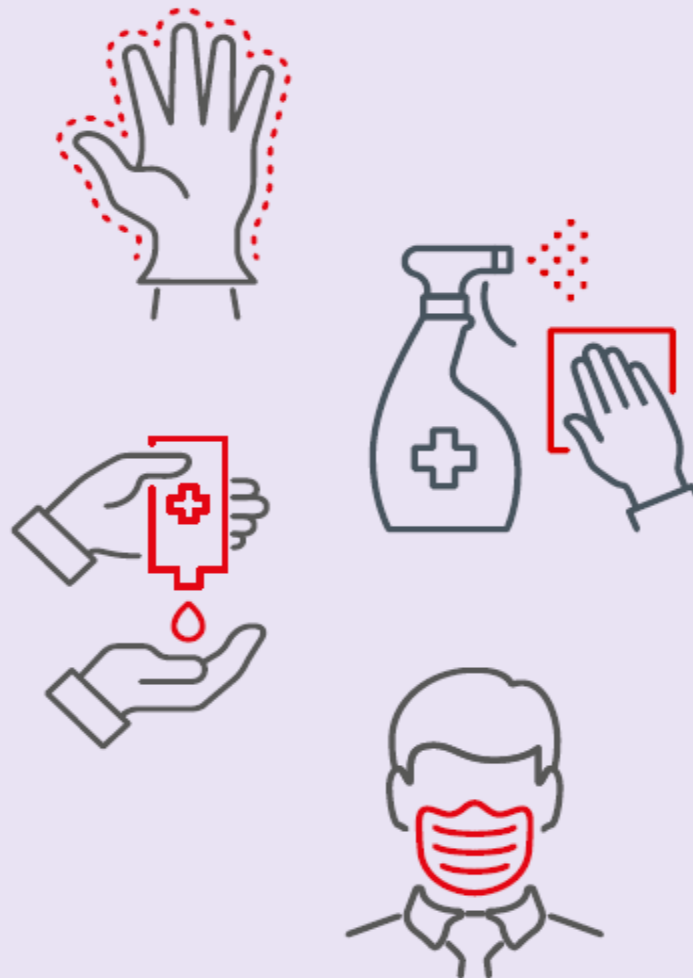
تدابیر پیشگیرانه در قبال آبله میمون

از فودتان و سایرین محافظت کنید

- با اجتناب از تماس نزدیک با افرادی که مورد مشکوک یا ثابت شده آبله میمون هستند

وقتی از فرد دچار آبله میمون مراقبت می کنید

- وی را تشویق کنید که هر گونه ضایعه ای را در صورت امکان با یک بانداژ شل یا لباس بپوشاند
- از ماسک طبی استفاده کنید و از بیمار هم بخواهید که او نیز از ماسک استفاده کند.
- از تماس پوست با پوست اجتناب کرده و از دستکش های یکبار مصرف استفاده نمایید.
- دستان خود را بصورت منظم با آب و صابون یا مملول های ضد عفونی دست با پایه الکلی تمیز کنید ، به ویژه پس از تماس با فرد بیمار یا اشیای آلوده ای همچون ملحفه ها ، لباسها یا وسایل غذاخوری.
- لباس ها ، موله ها ، ملحفه ها و وسایل غذاخوری را با آب گرم و مواد شوینده بشوید.
- در هنگام دست زدن و جابجا کردن لباس ها و ملحفه ها از ماسک استفاده کنید.
- تمامی سطوح آلوده را تمیز کرده و ضد عفونی نمایید و زباله های آلوده را دور بیندازید.

تدابیر پیشگیرانه از گسترش بیماری آبله میمون

تشخیص سریع ، جداسازی (ایزولاسیون) و درمان اشخاص دچار آبله میمون
می تواند گسترش بیماری را کنترل نماید

- هر فرد مشکوک یا با تشخیص قطعی آبله میمون بایستی تا زمانی که ضایعات پوستی دلمه بسته ، خشک شده و فرو بریزند ، جداسازی (ایزوله) شود.
- به محض شناسایی یک فرد مشکوک ، ردیابی افراد در تماس با وی Contact tracing باید آغاز شود.
- افراد تماس یافته باید در یک بازه زمانی ۲۱ روزه بصورت روزانه از نظر بروز علائم پایش شوند.
- افراد تماس یافته بدون علامت نباید طی مدت زمان پایش از نظر بروز علائم ، اهدای خون ، سلول ، بافت ، عضو، شیر یا مایع منی داشته باشند.
- افراد تماس یافته بدون علامت می توانند به فعالیت های روزانه خود اعم از کار و مدرسه ادامه دهند (قرنطینه ضرورتی ندارد)
- کارکنان بخش سلامت که تماس حفاظت نشده با بیمار مبتلا به آبله میمون یا اشیای آلوده داشته اند (ضمن تماس از وسایل حفاظت شخصی مناسب استفاده نکرده اند) ، در صورت بدون علامت بودن ، نیازی نیست که از چرخه کاری کنار گذاشته شوند اما باید به دنبال قرار گرفتن در معرض بیماری ، حداقل دو بار در روز برای بازه زمانی ۲۱ روزه تحت پایش فعالانه از حیث بروز علائم بیماری قرار گیرند.

تشخیص عفونت آبله میمون

تست های تقویت اسید نوکلئیک (NAAT)
همچون PCR تست های آزمایشگاهی ارجح هستند

- اگر آبله میمون مورد ظن باشد ، کارکنان بهداشتی باید نمونه گیری را از یک ضایعه پوستی انجام داده و آنرا به شیوه ای ایمن به یک آزمایشگاه با توانمندی های مقتضی تشخیصی انتقال دهند
- نمونه های تشخیصی مطلوب برای آبله میمون از ضایعات پوستی ، سقف یا مایع داخل وزیکول ها ، پوسچول ها و دلمه های خشک گرفته می شوند
- نمونه های اخذ شده از ضایعه بایستی در یک لوله استریل خشک ذخیره و در سرما نگهداری شوند.

مراقبت های بالینی و درمانی

مراقبت های بالینی باید بر تخفیف علائم ، مدیریت عوارض و پیشگیری از نتایج طولانی مدت آبله میمون متمرکز باشند

مراقبت بالینی

مراقبت از پوست

- ضایعات پوستی را با آب و صابون یا محلول بتادین شستشو دهید
- عفونت های ثانویه باکتریال را در صورت ضرورت ، با آنتی بیوتیک های موضعی یا خوراکی درمان کنید

مراقبت از چشم

- جهت پیشگیری از اسکار قرنیه و اختلال بینایی در مواردی که ضرورت دارد از مکمل ویتامین A ، پدهای محافظ چشم و آنتی بیوتیک ها یا آنتی ویرال های چشمی در صورت نیاز بهره ببرید

مراقبت از دهان

- دهان را با آب نمک تمیز گرم شستشو دهید
- به منظور به حداقل رساندن درد های مخاطی ناشی از زخم های دهانی و تشویق بیمار به استفاده از غذا و مایعات از داروهای ضد درد خوراکی بهره ببرید

درمان ها

- تکوویریمات Tecovirimat یک داروی ضد ویروس مورد تایید برای درمان آبله میمون توسط آژانس پزشکی اروپا (EMA) در ژانویه ۲۰۲۲ است. به هر تقدیر این دارو هنوز در سطح گسترده ای در دسترس نمی باشد.
- مکمل های ویتامین A را منطبق بر میزان توصیه شده استاندارد به ویژه برای کودکان فراهم نمایید چرا که این ویتامین نقش مهمی در تمامی مراحل ترمیم زخم و سلامت چشم ایفاء می نماید.

واکسن ها بر علیه آبله میمون

در گذشته ، ثابت شده است که واکسیناسیون در برابر آبله انسانی حدود ۸۵٪ برای پیشگیری از آبله میمون موثر بوده است

Photo: CDC

- در حال حاضر واکسن های اولیه آبله انسانی برای جمعیت عمومی دیگر در دسترس نیستند
- پژوهش ها چندین واکسن ایمن تر در برابر آبله انسانی را ارائه نموده اند
- در سال ۲۰۱۹ یک واکسن جدید برای پیشگیری از آبله انسانی و آبله میمون مورد تایید قرار گرفته است.
- دسترسی به این واکسن که در دو دز تلقیح می شود ، همچنان دچار محدودیت است
- کشورهای عضو سازمان جهانی بهداشت ممکن است بخواهند واکسیناسیون را برای افرادی که در تماس نزدیک با بیماران بوده اند به عنوان پروفیلاکسی (پیشگیری) پس از مواجهه با عامل بیماریزا یا واکسیناسیون پیش از مواجهه برای پرسنل آزمایشگاهی و کارکنان بهداشتی را مدنظر قرار دهند.